

קולנוע

סרטים

בוגרום בסין

הא ינום השטן (תל-אביב, תל-אביב): ארצות-הברית) נועד להסביר לאמריקאים מדוע עליהם לשמור טינה ואיבה קיצונית כל כך כלפי סין העממית. הסיבה — הסינים האדומים הם אנטי-דתיים בכלל ואנטי-נוצריים בפרט. במדינה כארצות-הברית, בה יש לכנסיה השפעה כמעט כמו לרב מגדל-טון בקוממיות, זהו סיבה מספיקה בהחלט לצורך זה מציג הסרט פוגרה קטן, ש' עורכים קומוניסטים סיניים במיסיון קתולי, תוך כדי כיבוש הארץ מידי צבאו של צ'אנג-קיי-שאק. את ארצות-הברית מייצגים במיסיון זה שני כמרים. אחד זקן (קליפטון ווב) ואחד צעיר (ויליאם הולדן). המתחכמים ומתנגשים לאורכו של הסרט עם קצין סיני צעיר, שחונן במיסיון לכמורה. נסיגות השיכנוע שלהם וגילויי האהבה הנוצרית אינם עושים רושם רב על הקרמוניסט הצעיר. אולם כאשר מגיע לכפר קרמיסאר רוסי, ההורג את הוריו, שולח את הכמרים לעיניוים ואותו עצמו לסיביר, מרים הסיני את רגליו, את משפחתו ואת שני ה-

עניים ופשוטות שפתיים נאשמת עלידי המטרה ברצח בעלה.

את הניבדה שהיא יכולה עדיין להשיג כיר הדרים ואינה שוכנת כבוד בביתיה סוהר, יש ליהס לכך שסוקולאגנדיארד טרם הצליח למצוא את גזיית הבעל, שנרצח בלי כל ספק, כפי שמעידים כל הסימונים.

גבו זו לטובה. מר למון ההביב הפך מימחה לעסקי דירות ולמד מה ניתן לעשות בהן. מאז קצר ההילה עולמית כמוקיון אנושי בהזירה של ויילר, ומסתער בכל הן מרץ המצוי בדיפלומט אמריקאי על בעלת הבית שלו. שעה שהסוב שלו בשגרירות (פרד אסטיר) טרחה להבהיר לו את המיסוכ בוכת הפלילית אליה נקלע, הופך המאהב לבלש, יוצא למסע, שלא ברור אם בסופו ימצא את גזיית הבעל או שימצאו את גזייתו שלו.

ריצ'ארד קהין, במאי קומדיית והיק, ש' הינו במקרה יודינו האחרון של הגברת נובק, הצליח לשלב איכשהו שני יסודות מנוגדים, שאינם הולכים בדרך כלל יחד — מתח וצחוק. טוד המצלחה סמוך בגיק למון, בעוד הסרט מתנהל כסרט מתח בלשי רגיל, מספק למון — שאינו רק קומיקאי גאיני

למון ונובאק ב'בעלת הבית המוזרה' איפה גזיית הבעל?

כמרים ובורח להונג-קונג. מוסר השכל: אם האמריקאים אינם מסוגלים לשחרר את סין מהקומוניזם יעשו זאת הרוסים בעצמם. **שדח לדבר מצווחה.** לתעמולה קול-נועית חסרת טעם והגיון זו יש גם סרט עודף, בצורת רומן אהבים מקורי, בו משחקת סינית קטנה (פרנס נויאן) את התפקיד הראשי. לנוכח חיווריה אחרי הכומר הצעיר משחק ויליאם הולדן את תפקיד הבתולה הביישנית החוזרת ואומרת, "לא! לא!" ומגרת ש' את הפיתוי מחדר המיטות שלה. הולדן מתעלם מנויאן בדיוק כמו שארצות-הברית מתעלמת מסיני-העממית.

מאחר שכומר קתולי אין הולדן יכול לבגוד ביעודו ולעשות לסינית הקטנה מה שיש ברצונו לעשות לה, עושה זאת הקצין הסיני במקומו, אם כי לא בהסכמת כל ה' צדדים. כך, למרות הפראודולוגיה של הסרט, הוא מוכיח שבכל זאת יתכן שיתוף פעולה כלשהו בין הכנסייה והקומוניסטים. בתנאים כאלה, כשאפילו נופי הסרט נר' אים כמצויירים ביד חובב ובצבעים מקוש' קשים, מיותר לבוא בטרונות על רמת המש' חק. השטן, אולי, איננו גם. אבל הקהל — כן.

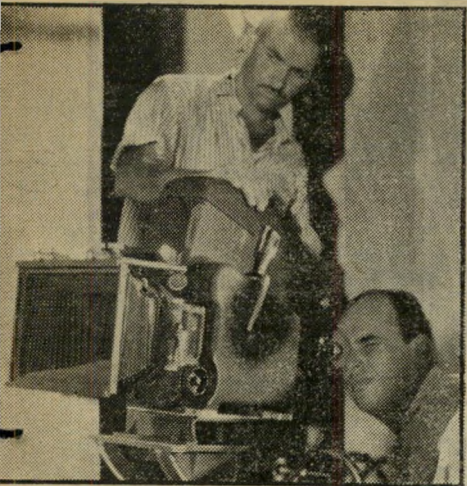
הגזייה והגוף

בעלת הבית המוזרה (מוגרבי, תל-אביב): ארצות-הברית) הוא ספק בדיחה מותחת ספק חידה מבדחת. אך אין ספק שהוא מבדח ומרתק כאחד. זהו סיפור בלשי, שאינו חדל מלהציב בפני הצופה סימני שאלה. ועוד טרם מוצאת תעלומה אחת את פתרונה, כבר צצה באופק תעלומה אחרת. כל העסק מתחיל, שעה שפקיד שגרירות ארצות-הברית בלונדון (ג'ק למון) שוכר דירה אצל חתיכה אמריקאית מסעירה (קים נובק), מבלי לדעת שהוא מסכן בכך את מעמדו הדיפלומטי ואולי גם הפיזיולוגי. שכן אותה בלונדית מערפלת

אלא גם סימפטי — את היסוד הקומי, ה' מורכב ממצבים מבדחים, אימרות מבריקות («אני מבוגר מדי מכדי להיות נשיא ארצות-הברית») ומימיקה מקסימה. למרות שהסרט כולו, פרט לכמה תמונות-נוף לונדוניות, הוכרס בקליפורניה, הוא נושא ל'יו את החותם המובהק של מקום התרח' ש' העלילה — בריטניה. אחירה אנגלית מאופקת זו וכן קצב ההתרחשויות המהיר היפסיים את הסרט למוצר בידורי נעים ותרבותי. קרם נובק אמנם צורמת את הבד בחוסר יכולת ההבעה שלה, אך מכיון ששמה מתנוסס גם בתור מתכונת התלבשות לשח' קנית נובק, אי אפשר שלא עשתה משהו.

חדריך

- אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
- בעלת הבית המוזרה** (מוגרבי תל-אביב) — ראה לעיל.
- זר דופק בלדה** (נת, תל-אביב)
- מה קרה כשאלמנה בודדה מגלה באיש שנודע להצילה מבדידותה את רוצח בעלה? משחק בעולה בכרס דני בעל מתח.
- מה יפים הנעצורים** (אסתר, תל-אביב) — הרקב והשחיתות שמאחורי הני סמלי החברה האמריקאית — הכוכבת וה' פוליטיקאי. לפי מתווה של טנסי ויליאמס. גירלדין פייג.
- האמריקאית היפה** (מקסיס, תל-אביב): ה'יה, ירושלים) — מכונת פאר כסגולה לרכישת ידידים והצלחה בחברה, בקומדיה צרפתית משעשעת של רוברט דארי.
- סינייה** (חיפה, חיפה) — התנגשות בין שני קציני צבא ישראליים בשאלת יחסם לבדואית שבויה וילדיה, על רקע מבצע סיני. דינה דורון.

קצין האשפורה אלישע (יאין)

הסרטים סרט אידומי על רקע

ניוון הדור הצעיר בישראל

קצין ההורים של הקולנוע הישראלי התעשר השבוע בחבר חדש. הוא נבדל משאר ההורים בפרט אחד, לפחות. בעוד שאלה מרעישים עולמות לפני שהוכיחו את כוונתהגברא שלהם, בא החבר החדש עם ילד מוכן — סרט ישראלי חדש בתכלית. נא לשים לב, לא רעיון לסרט, און תוכנית להסרטה כרט — אלא כרט מוכן, משוחק, מבויים ומצולם. צריך רק לפתח.

התורה החדש היא חברת סרטי אלישע בעימה. הילד המוגמר, איתו הוא מביא כי הוכח, לאבה, פוטה, הוא סרט בשם בדוכי אלשיע, יושב האב, המאשק, אברהם אלי ש' מנהל החברה, המפיץ, היצרן והבמאי של בדוכי אלן, כשהוא מוקף בתמונותיהם של כוכבי סרטו החדש.

תעודת זהות? בבקשה. עד לפני ארבעה חודשים אפטר היה לראותו במדים של קצין משטרת ישראל. הבמאי הצעיר (29) אינו אלא מי שהיה הממונה על התביעה הכללית במשטרת נפת זכו. הוא יליד לבנון, שעלה בגיל 12 ל' ארץ, היה בקיבוץ הוורע, נפצע בתקופת מלחמת העצמאות כשעבד בביצורים בגליל המערבי, התגייס לפני 12 שנים למשטרה כשוטר פשוט, היה שוטף מצטיין בקורס

הכוכבת ליאורה רונן, צעירה חיי פאית בלתי ידועה, ש' קיבלה את התפקיד הראשי בסרט של אלישע.

כך זה
תתחיל...
↓
וכך זה
נאמר.
↓
הולחם בעוד מועד
בהשתדלות
הקרחת
קח
אליקסיר
של הביקוסמטיקאי
ד"ר א. רובין

לראשונה בארץ
כל כלי הנגינה והתקליטים
בחודשי הקיץ יולי-אוגוסט
כמחירים נמוכים
גינצבורג
אלנבי 48, תל-אביב

חליפות הריון
בצורה איחודית
תאם
תא שדר מסדיק 19
אלולוס 62 19 13 12